

31998F0699

L 333/1

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

9.12.1998

SKUPNI UKREP

z dne 3. decembra 1998

o pranju denarja, identifikaciji, sledenju, zamrznitvi, zasegu in zaplembi predmetov in premoženjske koristi, pridobljenih s kaznivim dejanjem, ki ga je sprejel Svet na podlagi člena K.3 Pogodbe o Evropski uniji

(98/699/PNZ)

SVET EVROPSKE UNIJE JE

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti člena K.3(2)(b) te pogodbe,

ob upoštevanju pobude Združenega kraljestva,

ob upoštevanju akcijskega načrta Skupine visokih strokovnjakov za organizirani kriminal, ki ga je potrdil Evropski Svet na zasedanju v Amsterdamu 16. in 17. junija 1997, in zlasti priporočila 26(b) o okrepitvi sledenja in zasega premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem,

po preučitvi mnenj Evropskega parlamenta po posvetu Predsedstva v skladu s členom K.6 Pogodbe o Evropski uniji,

ob upoštevanju Skupnih ukrepov z 5. decembra 1997 o mehanizmu za vrednotenje uporabe in izvajanja mednarodnih prizadevanj za boj proti organiziranemu kriminalu na nacionalni ravni ⁽¹⁾ in z 19. marca 1998 o programu izmenjave, izobraževanja in sodelovanja za osebe, odgovorne za ukrepe za boj proti organiziranemu kriminalu (Program Falcone) ⁽²⁾,

glede na zavezanost držav članic načelom Konvencije Sveta Evrope o pranju, odkrivanju, zasegu in zaplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem iz leta 1990,

ob upoštevanju predlaganih skupnih ukrepov o kaznivosti udeležbe v kriminalni organizaciji v državah članicah Evropske unije in zlasti kaznivih dejanj, ki jih zajemajo navedeni skupni ukrepi,

glede na zahteve Direktive Sveta 91/308/EGS z 10. junija 1991 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ⁽³⁾ in 40 priporočil za boj proti pranju denarja Projektne skupine za

finančno ukrepanje proti pranju denarja (FATF), kot so bila oblikovana leta 1996, in zlasti priporočila 4,

ob upoštevanju Skupnega ukrepa z 17. decembra 1996 o približevanju predpisov in postopkov držav članic Evropske unije za boj proti odvisnosti od prepovedanih drog in preprečevanje nedovoljenega prometa s prepovedanimi drogami in boju proti njemu ⁽⁴⁾,

zavedajoč se skupnega cilja o izboljševanju usklajenosti med organi pregona,

ob sklicevanju na Skupni ukrep o oblikovanju Evropske pravosodne mreže, ki ga je Svet sprejel dne 29. junija 1998 ⁽⁵⁾,

ker se z učinkovitejšim sodelovanjem med državami članicami pri identifikaciji, sledenju, zamrznitvi ali zasegu ter zaplembi sredstev, ki izvirajo iz kaznivega dejanja, izboljšuje potencial za motenje nezakonitih dejavnosti na področju organiziranega kriminala;

ker je zaradi vzajemno združljivih praks sodelovanje na evropski ravni učinkovitejše pri identifikaciji, sledenju, zamrznitvi ali zasegu in zaplembi nezakonitih sredstev;

ker je priporočilo št. 16 zgoraj navedenega akcijskega načrta za boj proti organiziranemu kriminalu poudarilo potrebo po pospešitvi postopkov za pravosodno sodelovanje v zadevah, povezanih z organiziranim kriminalom, s čimer bi se znatno zmanjšale zamude pri pošiljanju zaprosil in odgovorov nanje;

glede na zavezanost držav članic načelom Evropske konvencije o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah iz leta 1959;

z vidika Konvencije Združenih narodov proti nedovoljeni trgovini s prepovedanimi drogami in psihotropnimi snovmi iz leta 1988 in izrednega zasedanja Generalne skupščine Združenih narodov o drogah leta 1998;

⁽¹⁾ UL L 344, 15.12.1997, str. 7.

⁽²⁾ UL L 99, 31.3.1998, str. 8.

⁽³⁾ UL L 166, 28.6.1991, str. 77.

⁽⁴⁾ UL L 342, 31.12.1996, str. 6.

⁽⁵⁾ UL L 191, 7.7.1998, str. 4.

ob priznavanju uspeha Dublinskega seminarja leta 1996 o zaplembi sredstev pri prepoznavanju ovir, ki ovirajo učinkovito sodelovanje;

s pogojem, da oblike sodelovanja, določene v teh Skupnih ukrepih, ne posegajo v druge oblike dvostranskega ali večstranskega sodelovanja,

SPREJEL NASLEDNJI SKUPNI UKREP:

Člen 1

1. Da bi izboljšale učinkovitost ukrepov proti organiziranemu kriminalu, države članice zagotovijo, da ne bodo imele ali podpirale nobenih pridržkov v zvezi z naslednjimi členi Konvencije Sveta Evrope iz leta 1990 o pranju, odkrivanju, zasegu in zaplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem (v nadaljnjem besedilu „Konvencija iz leta 1990“):

- (a) členom 2: če se prekršek kaznuje z odvzemom prostosti ali varnostnim ukrepom z najdaljšim trajanjem več kot eno leto;
- (b) členom 6: če gre za težje prekrške. Takšni prekrški v vsakem primeru vključujejo prekrške, ki se kaznujejo z odvzemom prostosti ali varnostnim ukrepom z najdaljšim trajanjem več kot eno leto, ali, v zvezi s tistimi državami, ki imajo najnižji prag za prekrške v svojem pravnem sistemu, prekrške, ki se kaznujejo z odvzemom prostosti ali varnostnim ukrepom z najkrajšim trajanjem več kot šest mesecev.

Točka (a) ne vpliva na pridržke v zvezi z zaplembo premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, ki se kaznuje po davčni zakonodaji.

2. Vsaka država članica zagotovi, da njena zakonodaja in postopki o zaplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, omogoča tudi zaplembo premoženja, ki po vrednosti ustreza takšni premoženjski koristi, tako v domačih postopkih kot v postopkih, ki se začnejo na zaprosilo druge države članice, vključno z zaprosili za izvršitev tujih odredb o zaplembi. Države članice lahko v lažjih primerih izključijo zaplembo premoženja, ki po vrednosti ustreza premoženjski koristi, pridobljeni s kaznivim dejanjem. Besede „premoženje“, „premoženjska korist“ in „zaplemba“ imajo enak pomen kot v členu 1 Konvencije iz leta 1990.

3. Vsaka država članica zagotovi, da ji njeni predpisi in postopki na zaprosilo druge države članice omogočajo identifikacijo in sledenje premoženjske koristi, za katero obstaja utemeljen sum, da je bila pridobljena s kaznivim dejanjem, če obstaja razlog za utemeljen sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje. Takšni predpisi

in postopki morajo omogočiti, da se nudi pomoč v začetnih fazah preiskave, in v ta namen si bodo države članice prizadevale omejiti svojo uporabo neobveznih razlogov za odklonitev v zvezi z drugimi državami članicami po odstavkih 2 in 3 člena 18 Konvencije iz leta 1990.

Člen 2

1. V okviru delovanja Evropske pravosodne mreže vsaka država članica pripravi uporabniku prijazen priročnik s podatki o tem, kje dobiti nasvet o pomoči, ki se jo lahko zagotovi pri identifikaciji, sledenju, zamrznitvi ali zasegu in zaplembi predmetov in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem. Priročnik vključuje tudi vse pomembne omejitve glede tovrstne pomoči in podatke, ki bi jih morale zagotoviti države prosilke.

2. Priročniki, omenjeni v odstavku 1, se pošljejo Generalnemu sekretariatu Sveta Evropske unije in se prevedejo v uradne jezike institucij Evropske skupnosti. Generalni sekretariat priročnike razdeli državam članicam, Evropski pravosodni mreži in Europolu.

3. Vsaka država članica zagotovi, da se priročnik, omenjen v odstavku 1, posodablja in da se vse spremembe pošljejo Generalnemu sekretariatu Sveta zaradi prevoda in razdeljevanja v skladu z odstavkom 2.

Člen 3

Države članice vsa zaprosila drugih držav članic, ki se nanašajo na identifikacijo, sledenje, zamrznitev ali zaseg in zaplembo sredstev, obravnavajo enako prednostno kot tovrstne ukrepe v notranjih postopkih.

Člen 4

1. Države članice spodbujajo neposredne stike med preiskovalci, preiskovalnimi sodniki in tožilci držav članic, pri čemer ustrezno uporabljajo razpoložljive dogovore o sodelovanju, z namenom da zagotovijo, da pomoč po formalnih poteh ne bi bila uporabljena po nepotrebnem. Kadar je formalno zaprosilo potrebno, država prosilka zagotovi, da je ustrezno pripravljeno in izpolnjuje vse pogoje zaprosene države.

2. Če zaprosilo za pomoč ni mogoče ugoditi na način, kot ga pričakuje država prosilka, zaprosena država po posvetu z državo prosilko poskuša zaprosilu ugoditi na drugačen način, pri čemer v celoti spoštuje nacionalne predpise in mednarodne obveznosti.

3. Države članice zaprosila za pomoč predložijo takoj, ko je znana natančna narava zaprosene pomoči, in če je zaprosilo označeno kot „nujno“ ali je naveden rok, razložijo razloge za nujnost ali rok.

Člen 5

1. Države članice, če to ni v nasprotju z njihovim pravom, sprejmejo vse potrebne ukrepe za zmanjševanje tveganja, da bi se sredstva razpršila. Ti ukrepi vključujejo vse ukrepe, ki so potrebni za zagotavljanje, da se sredstva, na katera se nanaša zaprosilo druge države članice, lahko čim prej zamrznejo ali zasežejo, da bi bilo pozneje mogoče ugoditi zaprosilu za zaplembo.

2. Če se med izvrševanjem zaprosila za pravno pomoč na enem območju države članice pojavi potreba po nadaljnjem poizvedovanju na drugem območju te države članice, država članica, če to ni v nasprotju z njenim pravom, sprejme vse potrebne ukrepe za zagotavljanje potrebne pomoči, ne da bi bilo treba zato sestaviti novo zaprosilo.

3. Če se med izvrševanjem zaprosila pojavi potreba po nadaljnjih preiskavah o povezani zadevi in država prosilka izda dodatno zaprosilo, zaprosena država, če to ni v nasprotju z njenim pravom, sprejme vse potrebne ukrepe, da pospeši izvrševanje takšnega dodatnega zaprosila.

Člen 6

1. Države članice zagotovijo ureditev za seznanjanje svojih pravosodnih organov z najboljšimi praksami v mednarodnem sodelovanju za identifikacijo, sledenje, zamrznitev ali zaseg in zaplembo predmetov in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem.

2. Države članice zagotovijo ustrezno izobraževanje, ki odraža najboljšo prakso, za vse svoje preiskovalce, preiskovalne sodnike, tožilce in druge državne uradnike, ki so povezani z mednarod-

nim sodelovanjem pri identifikaciji, sledenju, zamrznitvi ali zasegu in zaplembi sredstev.

3. Predsedstvo in zainteresirane države članice, v sodelovanju z Evropsko pravosodno mrežo in Europolom, po potrebi organizirajo seminarje za državne uradnike iz držav članic in druge strokovnjake, z namenom okrepiti in razvijati najboljšo prakso ter spodbuditi skladnost postopkov.

Člen 7

Svet pred letom 2000 pregleda ta Skupni ukrep glede na rezultate delovanja Skupnega ukrepa z 5. decembra 1997 o mehanizmu za vrednotenje uporabe in izvajanje mednarodnih prizadevanj za boj proti organiziranemu kriminalu na nacionalni ravni.

Člen 8

1. V skladu z odstavkom 2 države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za izvajanje tega Skupnega ukrepa takoj po njegovi uveljavitvi in zagotovijo, da se ustrezni državni in lokalni organi seznani z njegovo vsebino.

2. Države članice pristojnim organom predložijo ustrezne predloge za izvajanje člena 1 v roku treh let od uveljavitve tega Skupnega ukrepa, da bi jih bilo mogoče sprejeti.

Člen 9

Ta skupni ukrep se objavi v Uradnem listu in začne veljati z dnem objave.

V Bruslju, 3. decembra 1998

Za Svet

Predsednik

K. SCHLÖGL